

Gåxsjö

skolas bytidning

Årgång 4

Nr 3 vt 2002

Pris 12 kr

"Bättre sent än aldrig"

Vårterminens sista nummer av Gsb hade väl de flesta vid det här laget gett upp hoppet om att få. Men här är det i alla fall.

Jag säger som Kar de Mumma sa i skolan:

"Förlåt att jag är sen, men jag har tusen svepskäl".

Det har funnits lite för mycket annat att tänka på, under den senaste tiden.

En mer acceptabel orsak är kanske att jag inte har haft något material till tidningen. Det är alltid mitt stora problem (som jag tror att alla har hört tidigare).

Men efter mycket tjat och många böner så började texterna ramla in. Tack för det!

Till höstens första nummer av tidningen står vi inför ytterligare ett problem. Kopieringsapparaten som vi fick ärva av kyrkan i Hammerdal är **slut!**

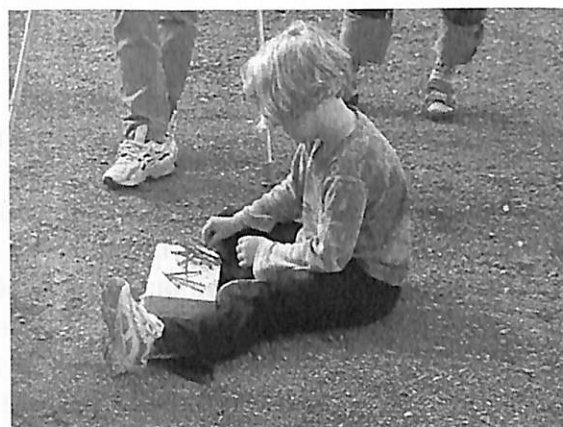
Inga texter, ingen kopieringsapparat ... det ser mörkt ut. Men det sägs ju att "ovan molnen är himlen alltid blå". Därför sätter jag en ny **deadline** till den **30 augusti**, åker på semester och hoppas på det bästa!

Lisa Lindholm Sandberg

Gåxsjö Skolas Bytidning
Lisa Lindholm Sandberg
Gåxsjö 155
830 70 HAMMERDAL
E-post: lisa@gaxsjo.nu
Postgiro: 401 43 87-7
Hemsida: www.gaxsjo.nu

Familjedag 16 juni på Tallgläntan

Mia Johansson gör ett tappert försök att balansera 16 spikar på skallen på en annan

Gåxsjö IF anordnade som vanligt en familjedag som upptakt på sommaren. Årets aktiviteter bestod i en femkamp med blandade lag och ovanliga grenar. Snabbkoka vatten, spikbalansering, pärsäcksbärning, skytte och brännboll. Per-Jan var enväldig domare och lekledare. Han kunde med glädje och stolthet se sin fru vara i det vinnande laget. Hon hade starkt stöd av Karin Lindholm från Västerås, Karins barnbarn Björn från Bromma och undertecknad. Efter flera timmars tävlande i sol och regn avslutades dagen med den sedvanliga grillen.

Thomas Sandberg

Semestertider

För själ och hjärta

Ingen har lovat ett underverk

Vår Herre gör inga halva snöflingor
Jag tror inte han vet hur man gör

Har du sett en halv antilop
eller en tredjedels gepard
sträcka ut sig på savannens torra
mark?

Däremot har jag sett så många halva
människor att jag undrar om Gud
tänkte på något annat när han skapa-
de oss

Spelade han schack med Sankte Per
eller tog han ett härligt skumbad
och funderade över sina stordåd?
Till och med en Gud behöver vila
och kanske han somnade en stund
mot ett ulligt vitt moln
som sakta rörde sig över himlen
och vaggade honom till sömns?

.....
Har du sett en snöflinga smälta?
Den vackra snökristallen som för-
vandlas
från sin förtrollande uddighet
till den livgivande droppen?

Till en dotter

Du brister som knoppen om våren
snart ut i din blomstringstid
Du spröda vackra blomma
så skir, så ljuv, så blid
När dig med livets vatten
njut av solljusets frid
Låt dig ej förtäras
av mörkrets ondsketid

Låt nu du vackra blomma
vaja för vindens sång
skapa, berika, förnöja
växa med livets gång
När du ser hösten nalkas
bli ej rädd mitt barn
Då skall den näring förtöja
det som du drack som barn

Dikterna är hämtade ur boken:
"Att handskas med avigsidan
dikter från insidan"

Det är samma sak med tidningstext som med köttfärs den har ett bäst före datum. Med det vill jag säga att av olika anledningar så är det här tredje gången jag börjar på det här numrets text som nu kommer att bli mer en kort resumé av veckorna, snarare månaderna som har förlupit sedan sist.

Det startade med 6 veckors fantastiskt försommarväder med sol från en klarblå himmel men tillslut kom den första regnskuren som gav en euforisk känsla och lust att dansa under dom svalkande dropparna.

Valborgsmässoaftonen blev en lyckad kväll, det kom drygt 40 personer från Gåxsjö några från Raftsjöhöjden och Ottsjön, med oss från Kakis tangerade vi 100 strecket.

Brasan brann perfekt och vårsångerna ljud härligt i skymningen.

Vi får väl se om och hur vi fortsätter med något liknande.

Förhoppningen är väl att vi kan gästa Gåxsjö i samma anda någon gång.

Några dagar senare var det musikcafé på bygdegården i Gåxsjö, det var också en härlig kväll med körsång från olika tidsepoker, sen serverades grytor med olika kulinariska kryddningar. Det var en lika välbesökt tillställning med uppskattningsvis något över 100 personer, tyvärr inte så många från Kakis men bättre lycka nästa gång.

Arbetsdagarna på bygdegården var härliga, fasaden mot vägen är bytt och målad, handikapprampen riven och en ny är på plats, tak över rastplatsen bord och säten slipade och lackade och inte att förglömma golven i köket och stora salen som också fått en perfekt behandling, utöver detta så blev hela uteområdet grundligt avstädat och klippningen av gräs och röjning av buskar lyfte hela området.

Nya anslagstavlan ska väl också börja fungera så småningom. Det blev en hel del annat utfört också men jag måste även ta lite om det som inte blev den här gången.

Gärsgården är påbörjad och förhoppningsvis ska även den bli klar så småningom, målning av västra gaveln, dörrarna och lite annat får vi

spara till nästa år, plantering av björkar och buskar likaså.

Vi kan när vi vill!

I övrigt så har vi fått en ny åbo som heter Ronnie Södergren han är en av de nya delägarna till (Hemingställe) nolasjön. Där schaktas och rivs med en väldig frenesi det har även kommit upp en ny jordkällare, det röjs och avverkas, åsikter, synpunkter och känslor blandas det ska bli spännande att se slutet på årets projekt på Kakuåsen

.....

Det har firats.....

Harriet fick sin jiggstur genom byn och överraskades och rördes till absolut tystnad när större delen av byborna dök upp vid nya rastplatsen och uppmanade henne att fortsätta i 50 år till. Efter present och hurrarop fortsatte hon färden mot väntande helikoptertur och massor av gratulanter. Dagarna efteråt var hon helt ur led men vad man kunde ana väldigt nöjd, nu är hon nere och provkör nya bron över till Danmark.

Lina firades med stort kalas hon har nu rätt att klippa till vem hon vill. En tur med bastuflotten i 30 gradig värme avslutade firandet stort grattis Lina.

Björn har skaffat sig energikunskaper så nu kommer värmepumparna att fungera perfekt . Stort grattis till dig också Björn. Kunskaper är lätta, det är det man inte kan som är tungt.

Tiden och utrymmet tryter jag vill bara påminna om att det blir älgtoa den 31 aug. välkomna.

Trevlig sommar, kör lugnt.

Vid tangentbordet
'n Bertil

Konsert i "Stenbrottet" ?

Nej tyvärr, i år tvingas vi ta en paus från "Stenbrottet". Jämtfrakt sade sig vara nödgade att fortsätta bryta sten där i år. Alltså fanns inget att göra för oss.

Nu har det visat sig att det inte blev så, men då var det redan för sent för oss att kunna boka någon artist dit.

Vi har fått indikationer på att vi kanske kan få använda "Stenbrottet" igen nästa år. Vi hoppas verkligen att det kan bli så.

Vi jobbar redan nu på vad vi i så fall ska kunna erbjuda.

Något mycket bra kommer det i så fall att bli.

Men skam den som ger sig. En konsert måste vi ju ha varje år.

Därför har BIG ordnat en konsert den **12 oktober** med **Sofia Källgren** i Gåxsjö kyrka.

Inte nog med det, Gåxsjös fantastiska kör, har fått förmånen att få sjunga tillsammans med henne. Kan det bli så mycket bättre?

Vi ser fram emot detta, och sörjer över att vi inte kan ta emot lika mycket folk som vi kunnat göra i Stenbrottet.

BIG:s styrelse

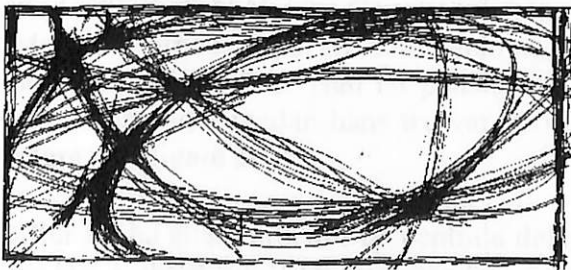
Hussiffror i smide

Alla är ålagda att ha nummer på sina hus. Jag erbjuder ett alternativ med handsmidda siffror. Priset varierar beroende på storlek och utförande.

Prisexempel: ca 480:- för tre siffror.

Jag utför även andra smidesarbeten.

Välkomna!

Konstsmid Susanna Bäckström

Gåxsjö smedja pl 400

830 70 HAMMERDAL

Tel/fax 0644-40101

susannabackstrom@telia.com

Sofia Källgren Från Partille till Kina -och Gåxsjö!

Sedan Sofia Källgren var tolv år har hon förtrollat sin publik med sin ljusa, klara röst och sin stora känsla för musik. Sofia är artisten med många begåvningar och vi har sett henne som soloartist på konserter, skivor och i musikalerna.

I Melodifestivalen har Sofia medverkat två gånger, 1989 med "Världen är vår" och

1990 med "Handen på hjärtat". Det har blivit fyra egna album och därutöver har hon medverkat på mängder av samlingsplattor.

Sofia är uppvuxen i Partille utanför Göteborg.

Första gången hon stod på scenen var på Stora Teatern i Göteborgs uppsättning av Benjamin Brittens opera "En sällsam historia". Som 16-åring gjorde hon sitt andra stora framträdande i och med en tv-sänd talangjakt. Trots andraplacingen i tävlingen jublade recensenterna och de förutspådde henne genast en lysande framtid som soloartist.

Idag har Sofia Källgren fått bl.

a. Guldkiva, Ulla Billqvist-stipendiet och Guldmask för bästa kvinnliga biroll i musikal. Hon har sålt ut hundratals kyrkor och konserthus med sina soloframträdanden och Belle i Skönheten och Odjuret har fått låna hennes röst. Sofia har, utan att överdriva, en av Sveriges mest populära röster och är en av Sveriges största konsertartister.

Två omgångar av Rhapsody in Rock har tagit henne till både Kina och Albert Hall i London. Sofia har gjort framträdanden tillsammans med bl.a. Peter Jöback, Tommy Körberg, Putte Wickman, Loa Falkman och Robert Wells.

Om sitt musikaliska engagemang säger Sofia själv:

"Det bästa som finns är när känslan av tid och rum försvinner och publiken och jag tillsammans innesluts i en magisk stämning..."

Från www.mlp.se

Back to the USA av Henry Graffmo

Under sin första återkomst till Sverige och Jämtland 1970 hälsade Eric på sin släkt och en del andra bekanta. Det var trevligt att vara hemma i Sverige, men vår sommarvärme räckte till för att han skulle finna sig till rätta.

Min pappa Per och vår "Farbror Ola" frågade honom om han inte skulle flytta hem till Sverige men fick svaren: "It's to cold!" och "I am an American". Eric hade tröja på sig när vi hade normal sommartemperatur. Vid mitt och Ullas första besök hos honom vid midsommar 1988 förstod vi att hans kroppsshunt hade ställt in sig på annan nivå – det var + 37 grader när vi kom till Long Island. Våra 15 – 20 var ingenting för honom.

Vi ordnade en släkträff för honom en lördagskväll med samtliga syskon, fruar, män och syskonbarn. Detta uppskattade Eric mycket.

Min pappa Per och "Farbror Ola" var stolta över lillebror som var 18 år och utan rötter i samhället, när han lämnade Jämtland och nu kommit tillbaka som en världsvan och stabil 50-åring med ekonomiska resurser långt större än dem själva.

På dessa 30 år hade Eric inte talat mycket svenska och dom hade ibland svårt att förstå varandra. Vi, som lärt oss att tala engelska någorlunda bra, fick ofta vara tolk och försöka översätta till begripbara meningar.

Eric besökte också Laxsjöhöjden, där han var hos sin syster och blivande svåger innan han började sin äventyrliga bana. Efter dryga 30 år var det öde och han kunde knappt känna igen sig. En lång biltur i Norge avslutade hans långa besök i Skandinavien.

Efter sin återkomst till USA fortsatte Eric med sitt arbete åt Nassau County och hans fru Margreth arbetade på ett stort sjukhus nära deras bostadsområde. Han lät pensionera sig vid 58 års ålder medan hans fru var verksam några ytterligare år.

Efter att ha slutat arbeta i de centrala delarna av NY i slutet av 1960-talet har han besökt Manhattan endast en gång och då i ett pensionsärendande efter sin tid inom Amerikanska Flottan.

Vid våra besök hos honom har inte tyckt att vi skulle åka in till Manhattan och framför allt inte tala svenska med varandra. Vi har trots detta gjort ett antal besök där, nyfikna på att se och uppleva storstaden, men glada att inte behöva bo mitt i infernot.

1985 kom Eric hem till Gåxsjö för andra gången för att fira 50-årsjubileum som konfirmand.

Sedan besöket 1970 hade han bättrat på sin svenska och kunde lättare umgås med oss jämtar. Han fick tillfälle att hälsa på sin lärarinna Kerstin Andersson tillsammans med sina bröder Per och Ola. Både Eric och Kerstin var väldigt glada över att kunna mötas efter över 50 år med många gamla minnen.

Även vid detta besök ordnades en släkträff, som var mycket uppskattad. För flertalet blev detta det sista mötet med Eric - det är endast vi syskon som numera besöker honom i USA. Hans hemfärd gick via SAS från Köpenhamn mot Göteborg och efteråt har han berättat om sin känsla när han såg västsvenska kusten och förstod att det troligen var sista gången han såg

Sverige. På ett begynnande hälsobesvär kände han att han inte skulle klara av flyget och tidsomställningen i Sverige.

Vid våra besök hos honom (för min del närmare ett 10 –tal gånger) talar han ofta om gamla tider och har under årens lopp kunnat pussla ihop minnet av sina barn- och ungdomsår i Gåxsjö med omnejd. Trots att han efter dagens mått inte hade en bra uppväxttid är han inte bitter på sin situation och hans förmåga att ta vara på vad tillfället bjuder har självklart varit till nytta för honom i livet.

Äventyren under krigstiden i början av 1940-talet har satt sina spår i hälsan och i dag har han en del ålderskrämpor, men ett klart intellekt och bestämda idéer och synpunkter på nuet.

Han ångrar inget av sitt förflutna och säger att om han kunde leva om sitt liv skulle han vilja leva det på samma sätt. Med hans naturliga syn på tillvaron tycker han att han inte gjort något märkligt. De gånger då han förmåtts att tala om sitt förflutna kan man inte annat än känna sig stolt över att ha en farbror, som utan stöd av föräldrar eller vuxna både vågade och förmådde att ensam skapa ett innehållsrikt liv.

Mor Tilas besök i källaren

När Mor gick till källaren för att hämta potatis till middagen, som skulle lagas till sonen Åke och sonsonen Jan-Åke, stängde hon källardörren.

När hon skulle gå ut, fanns inget handtag på insidan av dörren. Så nu var hon instängd.

- Hjälp, när kommer det någon som hör mina rop och bultanden, tänkte hon.

Hon trodde nog att Jan-Åke snart skulle komma från skolan, men han syntes inte till.

Åke var den som kom till hennes undsättning
Tack!

Mor, frusen och trött, efter säkert en timma i källaren var inte på bästa humör när Jan-Åke dök upp

- Var har du varit din "gålhund"? sa farmor.

- Hos Anders, blev svaret.

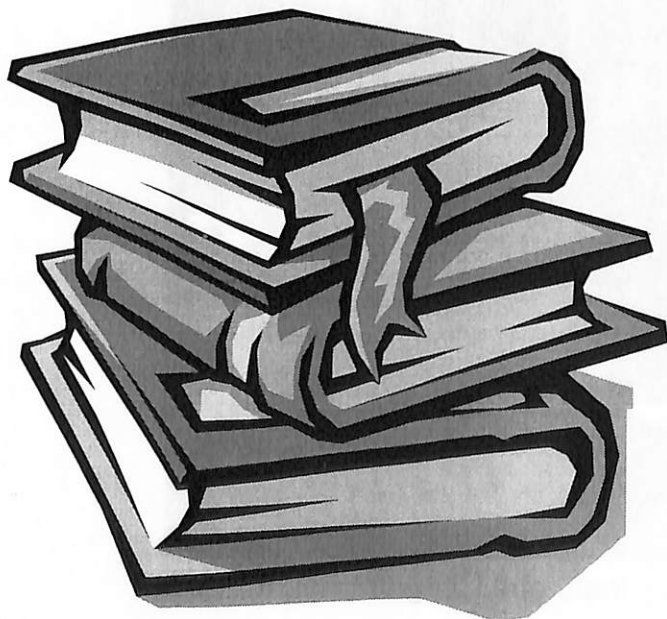
Efter middagen gick Jan-Åke till Anders, Kerstin och Olle och berättade vad som hade hänt.

- Farmor var sint, hon kallade mig för hundgål, sa han.

Familjen Nilsson fick sig ett gott skratt.

Så kan det gå när man inte går direkt hem från skolan.

En hälsning till skoltidningens redaktion och läsare från Alf Andersson

Boktips

Jag fick en bok i gåva nyligen, Himlen Express, skriven av Joan Brady.

"En varm och positiv bok om en kvinna som får hjälp att förverkliga sina drömmar, vinner självrespekt och återfår tron på livet och kärleken".

Lisa

Några citat ur boken:

"Jag har bemödat mig om att alla får exakt lika stora bördor att bära. Men jag räknade inte med att det skulle bli så stor skillnad mellan olika människors förmåga att hantera sorgen.

En del människor tar det bra. Om de råkar i svårigheter reder de upp saken och undrar vad jag har i beredskap åt dem.

Inte nog med att de kan hantera sina bekymmer, de gör sig redo att ta itu med vad som komma ska... De betraktar prövningarna som en gåva och vandrar vidare i livet."

"Det finns förstås de som gnäller över minsta plåga och förtret som de råkar ut för, men det är just de som verkligen lider, eftersom de inte upptäcker vilka underbara gåvor jag har skänkt dem. De tycks inte våga tro att livet kan vara härligt och att sorger och bedrövelser är en gåva precis som glädjeämnena."

"Det är inte fel att ödmjukt ta till vara det som rätteligen tillfaller en själv.

Men när man ägnar sig åt självplågeri och tror att man inte duger eller förtjänar att ha det bra skadar man både sig själv och andra."

"Först när du har gjort dig av med alla sorger och bedrövelser ur det förgångna får du plats med allt gott i livet som framtiden har i beredskap."

Bykameran

Personer i Vallnäset har kameran, om ni skulle behöva den, medan jag är på semester.

Byfotografen

Vernissage

Lördag den 6:e juli hade Gåxsjös bysmed, Susanna Bäckström, sin första vernissage i byn.

Dörren hade öppnats i korsningen mot Raftsjöhöjden, Föllinge och Yxskaftkålen. Den dörr som varit igenbommad i många år, men som tidigare varit öppen för tre generationers smeder, Manne, Erik och Olle Ljungmark.

Inför vernissagen hade ett rum gjorts i ordning för utställning och butik. Ett annat rum användes som café.

Dagen blev en succé.

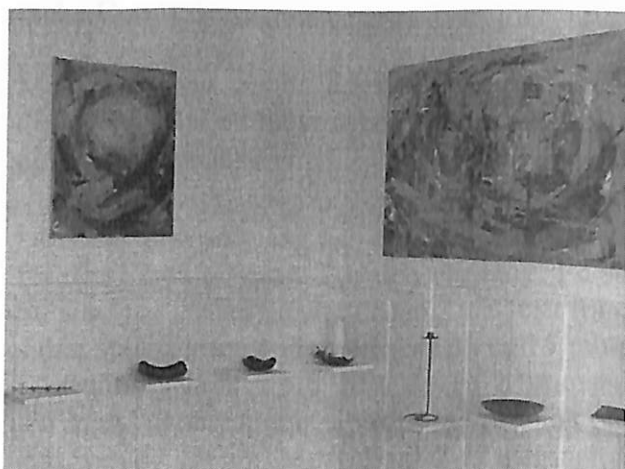
Susanna bjöd på kaffe, te, saft, och åtta olika sorters muffins. Man fick se hur det går till att smida och man fick prova på att smida själv.

Stället besöktes av en ständig ström av människor.

Aldrig har väl tidigare skådats så många människor i "Ljungmarkskorsningen".

Det blev ett trevligt tillfälle för bybor och utflyttade att återses, utbyta minnen eller bara småprata i största allmänhet.

Lisa Lindholm Sandberg

Interiörbilder från Susannas galleri

Det var stor trängsel både utanför och inne i galleriet.

En resa till det okända Jämtland

Så skulle det då äntligen bli av, jag skulle tillsammans med min familj bege mig till Gåxsjö i Jämtland. Under lång tid hade jag hört skrönorna om denna vackra och rofyllda bygd. Först från min morbror Thomas och hans familj som år efter år begivit sig upp i dessa oländiga marker för att fira semester och slutligen sedan flytta dit, de senaste åren från min mor och syster, som tagit sig tid att besöka ovannämnda familj.

Samvetet hade under lång tid gjort sig påmint, att jag ännu ej orkat masa mig och min familj upp, de många milen ut i skogen. Skyllde på just familjen, den familj som jag under de senaste tre åren varit fullt upptagen med att bilda tillsammans med min make Conny.

Men nu så var det då dags. Tokmoster skulle ju dessutom fylla ett halvt sekel, det i sig är ju anledning bättre än någon!

Hönsamma som jag är oroade jag mig givetvis för den långa bilresan. För den var lång! En stadsbo som jag tycker att det är långt att resa från ena sidan stan till den andra, en resa på ca 15 minuter. Föreställ er då min oro inför dryga 7 timmar i bilen med två små kottar. Men oron var totalt ogrundad, visade det sig. Moa, drygt 2 år gammal, var i extas över att äntligen få återse mammas kusiner och deras familj, något hon pratat om sedan lillebrors dop i maj. "Åka Elle och Josse idag?" hade varit en daglig fråga i över en månads tid. Lillebror Elias, ja han sov ju lika gott i bilen som någon annan stans, så för honom var det ingen match alls att åka bil till Jämtland och hem igen.

När vi väl nått Indalsleden kände vi oss nästan framme, vilket visade sig vara helt fel. En hamburgare i Bispgården och många långa mil senare, såg vi den dock äntligen. Skylten! Eller stentexten med de vackra nyplockade blommorna vid sidan av vägen: GÅXSJÖ. Strax innan hade vi faktiskt pratat om själva infarten till byn och var eniga om att det förmodligen inte bara skulle vara en ordinarie skylt, utan säkerligen någonting utöver det vanliga. Vi hade rätt och blev inte besvikna, utan kände oss genast välkomna och lite varma inom bords.

Skrönorna var sanningsenliga. Gåxsjö var vackert och oerhört rofyllt. Kanske speciellt för mig. Från det att motorn stängts av och bildörren öppnats, var Moa omhändertagen av många villiga själar. Än var det mormor eller moster, än var det mina kusiner eller deras vänner. Alltid var det någon

som tittade på hästarna, bollade, läste böcker och lekte i lekstugan med vår lilla tjej. Puh! Vilken avkoppling för en tvåbarnsmor från stan! När vi sedan dessutom blev inkvarterade i "lyxsviten" med utsikt över såväl hästhage som den sjunkande solen och hamnade hos en opretentiös värdinna som gjorde vistelsen där avkopplande och allt annat än stressig, då kan man verkligen prata om en "lisa för själen". I dubbel bemärkelse.

Helgens och vistelsens höjdpunkt var givetvis festen som hölls på midsommarafton, anordnad av Gåxsjöborna till Lisas ära. Vilken uppslutning! Det är inte många som får erfara en sådan uppslutning av vänner och släktingar från när och fjärran när de firas, men som eldsjäl och engagerad medmänniska har Lisa vunnit många vänner på livets stig. Något som inte minst märktes bland de tal och framföranden som hölls under kvällens gång. Jag var inte ensam om att torka en liten tår ur ögonvrån.

En annan höjdpunkt jag var med om under min vistelse i Gåxsjö med omnejd måste jag ju bara nämna, om inte annat för att skapa lite gratisreklam åt en företeelse som jag tycker är väl värd det. Hulda på Höyda! Massor av kläder i långa rader i en källare och lada mitt ute i skogen, omgivna av den mest pittoreska trädgård du kan tänka dig. Kläderna var dessutom i bästa "storstadsboutiquetil", vilket inte minst märktes på de inköp vi västeråsare gjorde under besöket. Jag hade inte alls tänkt handla något, utan skulle mest njuta av lite barnfri tid, men nog fick jag med mig både byxor och kjol i en kasse hem.

Sammanfattningsvis var det okända Jämtland en mycket positiv och avkopplande upplevelse, en som jag med stor tillförlit kan säga att vi kommer att uppleva igen. Och jag lovar, det kommer inte att dröja ytterligare fyra år till nästa besök.

Jenny Wilén, Västerås.

Elinore och Moa testar om russinen är goda.

Bygdedagar i Gåxsjö

Årets bygdedagar infaller den 13:e och 14:e juli. Bygdegården håller öppet båda dagarna mellan kl. 11.00 och 17.00.

Man kan beskåda både en konstutställning och en fotoutställning. Bröd, gårdsprodukter och hantverk finns till försäljning. I serveringen finns bummat, kams, våfflor och kaffe.

Lördag den 13:e kl. 14.00,
underhåller **Durspelarna** från Rissne under ledning av Walter Norlén.
I pausen berättar/läser **Gunnel Bergvall**, Bye, på jämtmål.
Entré 50 kronor

Sommarcafé
Från och med måndag den 15:e juli hålls Bygdegården öppen mellan 12.00 och 16.00 för sommarcafé.

Ann-Britt Grünwald,
kåserar i Gåxsjö kyrka, **lördag den 20 juli klockan 19.00** under rubriken "Från utedass till Internet".
Hennes kåseri inramas av musik med riks-spelmannen **Marie Stensby Jönsson**.
Entré 100:- (inklusive efterföljande samkväm med förtäring i Sockenstugan.

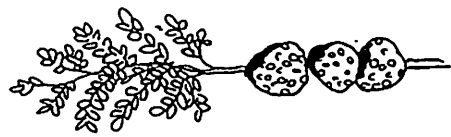
Välkomna!
hälsar Gåxsjö bygdegårdsförening

Borttappat!?

När solen tittade fram häromdagen och jag skulle ta ut mina nya solglasögon ur fodralet så fanns de inte där. Ring mig om du vet var de finns. De är små, fyrkantiga med rödaktigt, specialslipat glas.

0644-40033 Thomas

Ett strå smultron...

till Kerstin och Annie för den suveränt goda maten vid Elinas dop.

Monika & Hans-Olof

till Kerstin, Börje och Erik, som förstår en sör-lännings dilemma, och till Hasse, Olof, Catrine, Björn och Jacob som trots att de är sör-länningar ändå förstår ... Tack för hjälp med veden!.

Thomas & Lisa

till Jocke och Lena som drev hotell- verksamhet, Erik och Vanja som upplät sin husvagn och Marika som flyttade hemifrån, allt för att våra gäster skulle ha tak över huvudet.

Lisa & Thomas

till Torbjörn som kom och grävde för min flaggstång.

Lisa

till Birgitta och Per-Jan, som håller infarten till Gåxsjö så fantastiskt fin.

BIG:s styrelse

Tack!

till alla Er som hjälpte till att göra "min dag" till något jag aldrig kommer att glömma. Vilket jobb ni lagt ner. Mina släktingar och vänner är djupt imponerade och jag är stolt och lycklig över att få bo här. Ni är fantastiska!

Lisa 50

Kvarglömt

På Tallgläntan hänger en snygg jeansjacka kvar sedan midsommarafton. Storleken ser ut att passa någon i 10-15 års ålder.

Korsord nr 3 vårterminen 2002

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11						12	13		
14			15			16			
17		18		19			20		
		21	22					23	
24	25						26	27	
28				29	30		31		
32				33			34		35
36			37			38			39
40			41				42	43	
44		45		46				47	48
49					50				Nirak

Lösningen har skickats in av: _____

Lösningen ska vara redaktionen tillhanda senast den 25 aug 2002. Skicka den till Lisa Lindholm Sandberg, Gåxsjö 155, 830 70 H-dal, eller lägg den i gula TiS-lådan vid skolan. Den först dragna rätta lösningen vinner en trisslott.

Vågrätt

1. Jämtländsk driva
8. Ny
11. Kampsport
12. Kan kung och skåp vara
14. Väderstreck
15. De tillhör Israels präststånd
17. Prestation
19. I damastduken
20. Byggföretag
21. Söker jämthund
23. Smila
24. Länsade
26. Känns angelägen
28. Tecken på mätnad
29. Före helgen
30. Persiskt namn
32. Hylle
33. Pronomen
34. Kan böjd
36. Trondheim
39. Djurlik
40. Sist i brev
41. Komma
44. Skallar
46. Mer än de flesta
47. Vill revyartisten
49. Paus
50. Mytisk växt

Lodrätt

1. För badsugna
2. Höjd
3. Gammal kamp
4. Kan vara av gräddtyp
5. Till dem hör neon och argon
6. Nybörjare
7. Del
8. Kan vara trögt
9. Årsböckerna
10. Administrativ enhet
13. Åthutning
16. Nära
18. Är tryckt stämning
22. Ericsson förr
25. Av mindervärdig ras enl SS
27. Ona
30. Kan magiker
31. Kan ses i mikroskop
35. Flicknamn
37. Vokaler
38. Lycklig
42. Slå
43. Allmänna reklamationsnämnden
45. Spel
48. Tecknare

Sankt Olavsloppet 2002.

Förberedelserna är gjorda. Alla är fulltränade. Matlistor och nattplatser är klara. Nu gäller det bara att allt stämmer med planerna.

På onsdag den 10 juli går starten av årets S:t O med Gåxsjö IF på startlinjen i Trondheim. Cirka 30 löpare kommer under fyra dagar föra GIF mot mål i Östersund. Målgången sker på torget på lördag eftermiddag. Det brukar vara en upplevelse att se så jag kan rekommendera att ta en tur dit på lördagen. Man kan också heja fram löparna utefter vägen. Efter att löparna på fredagen kommit ut på E14 från Skalstuguvägen kommer de att avsluta i Järpen. Där startar man sedan om på lördag morgon och följer mestadels småvägarna via bl.a. Alsen och Krokomb.

Många är de som varit inblandade i årets förberedelser, men jag skulle här vilja rikta ett stort TACK till Birgitta och Per-Jan Persson som lagt ner massor av tid och arbete. Utan er hade det nog inte blivit något i år. Till alla löpare och medhjälpare,

LLLLLLLLLycka till!!!! från Thomas Sandberg, en svikare som inte springer, men som följer loppet på Internet från sommarstugan på Öland.

Börje Johansson vid växeln i Krokomb 2001

Del 2 i resandets konst

Skam den som ger sig. Jag bestämde mig för att ge SJ en chans till, i slutet av maj. Nu utan gips, men med kryckor och full ryggsäck.

Vis efter den senaste resan var både kaffe och smörgåsar nerpackade.

Den här gången började strapatserna långt innan det går att skylla på SJ.

Resan inleddes från Gåxsjö 04.40, en timma och tio minuter före tågets avgång från Östersund. Det brukar vara en ganska god marginal, åtminstone den tiden på dygnet.

Halvvägs började bilen ge ifrån sig ett underligt skrapande ljud. Jag försökte mig på en diagnos i form av:

- Bromsskivorna kanske....
- Nej, förkunnade maken, det här är ett annorlunda slags skrapljud.

Vi åkte vidare och lyssnade noga. Vi öppnade dörren och lyssnade.

Noggrann och försiktig som han är, så bromsade han in vid vägkanten och stannade.

- Jag måste gå ut och kolla så inte kofångaren lossnat och hänger och släpar på vägen, sa han. Han gick runt bilen och jag vevade ner rutan.

- Punka, konstaterade han lugnt och stilla.

- Det här har vi inte tid med! Vad gör vi nu? sa jag upprört.

- Vi byter däck, blev svaret.

Många drastiska, omöjliga och fullständigt ogenomförbara lösningar passerade genom mitt huvud, medan jag till synes lugnt försökte memorera hans arbete för eventuella kommande behov.

Det gick inte lika fort som i Formel 1-depåerna, men efter högst sju minuter var vi åter på väg. Nu med ett däck som såg ut som ett cykeldäck och endast fick köras i 80 km/tim.

Nu var marginalen utplånad, men tre minuter före avgång kunde jag "svinga" mig upp på tåget.

Till att börja med hade jag fyra platser för mig själv, men snart blev det trängre.

Jag frågade konduktören om det fanns en lämpligare plats för mig, där jag kunde lägga upp och vila min fot.

- Jovisst, i nästa vagn, plats 55, sade han och gick sin väg.

Trettio medpassagerare tittade bort eller låtsades sova, när jag vinglande och stapplande tog

mig igenom vagnen med full packning och över till nästa vagn.

När jag väl var på plats, passerade åter konduktören och undrade om platsen var till belägenhet.

Jag hamnade i en vagn dit äldre, handikappade och barnfamiljer tycktes ha blivit deporterade. Där fanns en lekavdelning, "Tuffs lekhörna", för de yngsta resenärerna.

Ett gammalt par på andra sidan mittgången sov eller hackade på varandra. Barnen lekte och/eller skrek.

Tåget färdades genom ett otroligt vackert vårlandskap, med blommande hägg, syre-ner och nytspruckna lövträd. Vägen över Ånge och Ljusdal är hänförande vackert.

Resan från norr till söder var som en snabbtur från vår till sommar.

I Bollnäs tog jag en kopp av mitt medhavda kaffe och en smörgås, men saknade återigen SJ:s gamla vattenkaraffer. Kiosken på stationen i Östersund var nämligen stängd när jag inledde min tågresan, och bistrovagnen..... nej, den låg för långt fram i tåget.

Man kan uppleva många små komiska episoder under en tågresa.

Jag upplevde en mindre Jacque Tati-film från min position fem säten från toalettdörren. Just den dörren blev huvudrollsinnehavaren.

En ung dam (dam 1) sitter närmast "toadörren".

En annan dam (dam 2) går in på toa med sin 1½-åring på armen.

Den röda lampan under vilken det står, "Nödsignal WC vid blink" börjar blinka. Dam 2 kommer strax ut, högröd i ansiktet och befarar att tågpersonalen ska komma springande (vilket den inte gör på SJ), eller att någon ska rycka i nödbromsen för att rädda dem.

Det lilla barnet hade hittat en larmknapp nere vid golvet.

När modern förstår att ingen tänker komma till deras undsättning, går de lugnt in igen. Efter några minuter kommer de ut, stänger dörren och går tillbaka till sina platser.

Dörren går upp.

Dam 1, får resa sig och gå och stänga dörren. Den gamla damen på andra sidan mittgången (dam 3,) ska gå in på toa, men kan inte öppna dörren och tror då att det är upptaget. Men då ska ju den röda lampan lysa med ett fast rött sken, så jag uppmanar henne att försöka igen. Hon lyckas nu komma in, men kan inte låsa om sig.

Efter många misslyckade försök, reser sig dam 1 och instruerar dam 3.

Dam 3 låser, kommer ut efter en stund, stänger dörren och går och sätter sig.

Dörren går upp.

Dam 1 reser sig och går och stänger dörren.

Dam 1 stiger av i Ljusdal.

En yngling kommer från en annan vagn, passerar vår, "lånar" toaletten, stänger sedan efter sig och går vidare.

Dörren går upp.

Nu är det bara jag och det gamla paret, som också har svårt att röra sig, som är kvar.

Vi sitter länge och tittar på den öppna, svängande dörren, tills nästa behövande anländer.

En 5-årig pojke har lärt sig **slå** igen dörrar, men bara när han går in...

Dörren är öppen.

En dam som bara ska passera vår vagn, måste stänga dörren för att kunna ta sig förbi.

En yngling med blå ryggsäck går in, men fastnar med ryggsäcken i dörren.

Han är inne länge, och den lilla röda lampan lyser med ett fast sken.

Jag får en paus och känner igen Gävle utanför fönstret.

Fortsättning följer säkert passagerarna på deras väg till huvudstaden.

Själv byter jag tåg i Uppsala, och återresan några dagar senare till Gäxsjö sker med bil.

Lisa Lindholm Sandberg

Lösning till förra numrets kryss.

K	U	R	U	S	A	N		V	E	G	A
A	N	O	R		L	Ö	P	A	R	N	A
I	D	S		N	E	D	A	N	F	Ö	R
N	E	T	T	O		Ä	R	T	A	L	
	R	A	U	K	A	R		E	R	A	
E	F	R	A	I	M		L		E	D	A
N	U		R	A	M	M	I	N	N	E	T
S	N		E		A	I	N	A			T
I	D	O	G	E		L	A	P	P	R	I
D	I	L	E	M	M	A		P	R	Y	L
I	G	O	R		A	N	K	A		T	A
G	A	V		S	K	O	F	R	I	A	Nir

Vinnare av förra krysset är Allan Nordin, Sollentuna. Trisslotten kommer med tidningen.